

Sygn. akt I ACz 206/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Ewa Tkocz (spr.)
Sędziowie:	SA Piotr Wójtowicz SA Ewa Solecka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko	T. K.
-----------	-------

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt I Nc 40/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Ewa Solecka	SSA Ewa Tkocz	SSA Piotr Wójtowicz
-----------------	---------------	---------------------

Sygn. akt I ACz 206/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Okręgowego w Katowicach, w oparciu o przepis art. 130² § 1 k.p.c., zwrócił pozew w uzasadnieniu wskazując, że powód zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika (adwokata)

nie uiszczył należnej opłaty stosunkowej od pozwu, która wynosi 8.274 złote, przekazał bowiem z tego tytułu tylko 1.000 złotych.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód zarzucając naruszenie art. 13 ust. 1 i 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) w związku z art. 130² § 1 k.p.c. oraz art. 5 ust. 1 i 2 prawa bankowego w związku z art. 509 k.c. przez nieprawidłowe przyjęcie, że od pozwu nie została uiszczona należna opłata w sytuacji gdy dochodzone roszczenie wywodzi się z czynności bankowej.

W oparciu o podniesione zarzuty powód domagał się uchylenia zaskarżonego zarządzenia, nadanie sprawie dalszego biegu i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

W sprawie niniejszej powód domaga się zasądzenia od pozwanego kwoty 165.466,16 złotych. W uzasadnieniu żądania wskazał, że pozwany jest dłużnikiem (...) Banku SA, a na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2015r. powód nabył całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z tym Bankiem.

Zgodnie z treścią art. 13 ust. 1a ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r., poz. 1025 ze zm., dalej u.k.s.c.) w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015r., poz. 128, dalej prawo bankowe), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1.000 złotych. Przepis ten wprowadzony został ustawą z 25 września 2015r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 1854).

Przepis art. 5 ust. 1 i 2 prawa bankowego wymienia wszystkie czynności bankowe.

Trafnie uznał Sąd pierwszej instancji, że wprawdzie źródłem roszczenia powoda jest czynność bankowa dokonana przez pozwanego z (...) Bankiem SA, lecz żądanie objęte pozwem wywodzi się z umowy cesji wierzytelności, nie zaś z czynności bankowej.

Umowa cesji wierzytelności nie jest czynnością bankową w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 5 prawa bankowego w odniesieniu do funduszu sekurytyzacyjnego, nie jest bowiem dokonywana przez bank lecz przez podmiot zajmujący się przejmowaniem wierzytelności bankowych. Wobec takiego podmiotu nie może więc mieć zastosowania regulacja wprowadzona art. 13 ust. 1a u.k.s.c. Treść art. 5 ust. 2 prawa bankowego wyraźnie wskazuje, że czynności te muszą być wykonywane przez banki („o ile są one wykonywane przez banki”). Cesja stanowi czynność bankową tylko dla banku, nie zaś dla innego podmiotu.

Za powyższą interpretacją przepisu art. 13 ust. 1a u.k.s.c. przemawia także ratio legis tej normy wprowadzonej nowelizacją ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. Nowelizacja ta w głównej mierze miała na celu uchylenie przepisów art. 96-98 prawa bankowego, dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Powiązanie nowelizacji tych dwóch ustaw prowadzi do wniosku, że intencją ustawodawcy przy wprowadzeniu art. 13 ust. 1a u.k.s.c. było złagodzenie obciążeń fiskalnych banków, które masowo dochodzą roszczeń z tego tytułu, a dotychczas były uprzywilejowane w ich egzekucji.

Konkludując stwierdzić przyjdzie, że opłata w niniejszej sprawie jest opłatą stosunkową i wynosi 5% wartości przedmiotu sporu, co prawidłowo wskazał Sąd pierwszej instancji.

Ponieważ profesjonalny pełnomocnik procesowy powoda uiszczył tylko 1.000 złotych (k. – 49), prawidłowo na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. w związku z art. 13 ust. 1 u.k.s.c. Przewodniczący Sądu Okręgowego w Katowicach zarządził zwrot pozwu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i 398 k.p.c. zażalenie podlega oddaleniu.

Tak też orzekł Sąd Apelacyjny w sentencji.

SSA Ewa Solecka	SSA Ewa Tkocz	SSA Piotr Wójtowicz
-----------------	---------------	---------------------